

Nr 378.

Av herrar **Åqvist** och **Stenberg**, om åtgärder mot bullersam trafik av motorcyklar.

Det torde vara en allmän erfarenhet att den s. k. motorcykelplågan alltmera tilltar. Det har blivit alltmer vanligt att ett flertal motorcyklar framföres efter varandra i körbanan under åstadkommande av kraftigt buller. Många framföra sina fordon gata upp och gata ned och synas därvid ha preparerat motorer och ljuddämpare på ett sådant sätt att avloppsgaserna få fritt utlopp, varigenom ljuddämparna ej fylla sin funktion.

Ljuddämpare finnas givetvis av olika konstruktion men gemensamt för dem är att de inte fritt utsläppa gaser från motorn. För att få motorcykeln besiktigad och godkänd måste föreskriften i vägtrafikförordningen den 28 september 1951, 4 § 1 mom. g) uppfyllas. Här stadgas att om förbränningsmotor användes, skall motorcykel vara försedd med effektiv anordning för att hindra störande ljud från avloppsgaserna (ljuddämpare).

Vidare skall enligt samma förordnings 58 § 1:a st. förare av motordrivet fordon i görligaste mån behandla motorn så, att den icke åstadkommer störande buller eller utsläpper rök eller gas i sådan mängd, att olägenhet därav uppstår. Gas från förbränningsmotor får icke givas fritt avlopp.

För överträdelse stadgas böter, dock högst 300 kronor.

En viss propaganda för att åstadkomma bättre förhållande har förts av motorsammanslutningar och andra. Uppmaningar till medlemmar och utomstående att följa lagens bestämmelse förekomma givetvis. Naturligtvis är det långt ifrån alla motorcyklister, som dyrka den högljudda framfarten, men tendensen till större utbredning är påtaglig. De åtgärder, som förarna företaga, kunna bestå i att delar inuti ljuddämparen avlägsnas, eller om ljuddämparen består av två parallella rör, det ena borttages, eller om ljuddämparen slutar med en tratt, denna avlägsnas. Dessutom kunna genom vissa åtgärder i körtekniken kraftiga ljudeffekter erhållas, särskilt gäller detta tomkörning av motorn vid högt varvtal.

Avsikten med det ovan anförda är mer att fästa uppmärksamheten på problemet, som för befolkningen i tätbebyggelser särskilt om somrarna blir alltmer besvärande, än att föreslå åtgärder. Det nuvarande systemet förefaller dock ej vara effektivt. Fråga är om icke någon form av varning eller återkallelse av körkort för viss tid vid upprepade förseelser kan vara ett medel, som kan medföra ändrade och bättre förhållanden. Utan att uttala någon mening härom torde åtgärder i förbättrande syfte böra förutsättningslöst studeras och prövas.

Med hänvisning till det anförda hemställes,
att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om
förslag om åtgärder i härovan angivet syfte.

Stockholm den 27 januari 1953.

Gösta Åqvist.

N. Stenberg.